

ע"פ 6003/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט
ע"פ 6003/16

לפני:
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
(כב' השופטים ר' כרמל; כ' מוסק וד"ר ש' רנר) מתאריך
05.06.2016 ב-תפ"ח 45923-02-15

תאריך הישיבה: י"ד באייר התשע"ז (10.05.2017)

בשם המערער: עו"ד ארז בר צבי
בשם המשיבה: עו"ד ד"ר בת עמי ברוט
בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' דנה הלוי

פסק-דין

השופט ח' מלצר:

1. בפנינו ערעור על חומרת העונש שהושת על המערער בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים: ר' כרמל; כ' מוסק וד"ר ש' רנר). המערער הורשע, על-פי הודאתו, בעקבות הסדר טיעון בעבירות הבאות: מעשה סדום - עבירה לפי סעיף 347(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בנסיבות סעיפים

345(א)(3), 345(א)(1), ו-347(ב)(1) לחוק העונשין; מעשים מגונים - עבירה לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין
בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין; מעשה סדום - עבירה לפי סעיף 347(א)(1) לחוק העונשין; ניסיון למעשה
סדום באדם שמלאו לו 14 שנים וטרם מלאו לו 16 שנים - עבירה לפי סעיף 347(א)(1) ו-25 לחוק העונשין, ומעשה
מגונה - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין.

על המערער הושתו העונשים הבאים: 19 שנות מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו מתאריך 01.02.2015 ועד לתאריך
19.09.2015 ולמעט בתאריך 15.06.2015) ו-12 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה מסוג
פשע. כן נפסקו פיצויים למתלוננים.

2. בערעור נטען כי פסק הדין לא עמד בדרישות ההנמקה על פי תיקון מספר 113 לחוק העונשין, ולא היתה בו
התייחסות ראויה לשיקולי שיקום. כן נטען כי בפסק הדין לא נזכר פסק דין כלשהו התומך ברף הענישה שנקבע, במיוחד
שגזר הדין ניתן כאן לאחר הסדר טיעון שחסך את עדויות רוב המתלוננים. בהקשר זה נטען עוד כי קשה להעלות על
הדעת ענישה מחמירה יותר שהיתה מוטלת בנסיבות - לו היה מתנהל פה הליך של הוכחות - והפנה לעניין זה לע"פ
6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.2015), שם לאחר שנוהל הליך של הוכחות בעניין קרוב - נגזרו על המערער
10 שנות מאסר.

3. באת-כוח המשיבה טענה כי נוכח הנסיבות החמורות של הפגיעה המינית בקטינים - גזר הדין מוצדק ותואם את
אמות המידה שמתחייבות מהחקיקה הרלבנטית.

4. לאחר עיון במכלול החומר ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים ראינו לקבל חלקית את הערעור, ברוב דעות,
ולהעמיד את עונשו של המערער על 15 שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו.

5. ההפחתה המסוימת, עליה החלטנו כאמור, מתקבלת בשים לב להודייתו המיידית של המערער ולהבעת החרטה
מצדו ונוכח העובדה כי רצונו לעבור הליכי שיקום, שלא אופשרו לו עד עתה בהתחשב באילוצי שירות בתי הסוהר ונהליו,
שמתירים את הדבר בתוך כתלי הכלא רק 4 שנים קודם לשחרור המתוכנן.

6. בהקשר ל-ע"פ 6882/14 הנ"ל, שהופנינו אליו ושגזר הדין בו ניתן לאחר קיום הוכחות, והערעור לגביו נדחה -
נעיר כי העבירות בהן הורשע המערער שם היו אמנם גם הן קשות, אך פחותות מהעבירות החמורות שבהן הורשע
המערער שלפנינו, ולכן גם ההודיה והחרטה שהיו כאן, אף שהן מצדיקות התחשבות - אינן מאפשרות, בנסיבות, עונש
נמוך יותר מזה שעליו החלטנו. עונש זה של 15 שנות מאסר (בניכוי ימי המעצר), משקף כראוי את חומרת העבירות
שבביצוען הודה המערער מחד גיסא ואת השיקולים לקולא, לרבות הסדר הטיעון שנערך עמו - מאידך גיסא.

7. בשאר חלקי גזר הדין, נושא הערעור, לרבות הפיצויים שנפסקו לקטינים - לא יחול כל שינוי.

ש ו פ ט

השופט י' עמית:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת ד' ברק ארז:

לצערי, לא אוכל להסכים עם חברי, ולו דעתי הייתה נשמעת הערעור היה נדחה.

המערער הורשע במאות עבירות מין חמורות בארבעה קטינים שמתגוררים בשכונת מגוריו. הוא ביצע בהם מעשי סדום ומעשים מגונים, ובכך פגע בגופם ובנפשם. התסקירים שהוגשו באשר למצבם מגלים תמונה קשה לגבי הנזקים שהמערער הותיר בנפגעי העבירה.

אכן, העונש שהושת על המערער הוא חמור, אך כך גם מעשיו. לא מצאתי שנפלה טעות בפסיקתו של בית המשפט המחוזי, ולא כל שכן כזו המצריכה התערבות של ערכאת הערעור. הודייתו של המערער והבעת החרטה הן חשובות. יש גם ערך רב בעובדה שבכך חסך את הצורך להעיד שלושה מתוך ארבעת המתלוננים. אולם, כל אלה, לצד גילו והיעדרו של עבר מכביד נזקפו לזכותו גם על-ידי בית המשפט המחוזי.

בדיון שהתקיים בפנינו עמדנו פנים אל פנים רק עם המערער ומצוקותיו, ואינני מתעלמת מהן. אולם, שומה עלינו לתת את המשקל המתאים גם לנפגעי העבירה, שעמם לא באנו בקשר בלתי אמצעי, ולאינטרס הציבורי בכללותו. בסיכומי של דבר, אני סבורה שדין הערעור להידחות.

ש ו פ ט

הוחלט בדעת רוב של השופטים ח' מלצר ו-י' עמית, כאמור בפסק דינו של השופט ח' מלצר, כנגד דעתה החולקת של השופטת ד' ברק-ארז.

ניתן היום, ב' בתמוז התשע"ז (26.6.2017).

